

A. Nielsen: Jeg skal altsaa paa den ved Sygdomsforfald fraværende Ordførers Vegne begrunde det Ændringsforslag, som foreligger i Betænkningen. Der er ingen Anledning til at komme vidtløftig ind paa det oprindelige Lovforslags Indhold. Det var Genstand for en saa udførlig Drøftelse ved 1ste Behandling, at almindelige Betragtninger ere overflødige ved denne Lejlighed. Jeg skal blot ganske kort gøre opmærksom paa, hvilke Forandringer det foreliggende Forslag i Betænkningen tilsigter i Sammenligning med det oprindelige Forslag. Forslaget falder i to Afdelinger. Første Stykke gaar ud paa en Forandring af Værnepligtslovens § 33, 10de Stykke, idet det efter det foreliggende Forslag bestemmes, at Underholdspengene falde straks ved Søfartsbogens Afgivelse, og dernæst bestemmes det, at den Tilladelse, der hidtil har kunnet meddeles Sømanden af Justitsministeren til at gaa i indenrigs eller kortere udenrigs Fart, nu skal kunne meddeles ham af Mønstringsbestyreren. Det næste Stykke af Forslaget er imidlertid Hovedsagen, og det falder saa temmelig sammen med det oprindelige Forslag, men der er dog nogle Forandringer, som jeg skal gøre opmærksom paa. Man fastholder, at den værnepligtige skal have Lov til at fremstille sig paa Vagtskibet til Bedømmelse og Kassation, men derimod frafalder man Bestemmelsen om, at han skal kunne kræve vederlagsfrit Ophold og reglementeret Skibskost i et af Marinens Kaserne-skibe eller i en Kaserne og sætter i Stedet en Bestemmelse om, at der skal gives ham Adgang til at erholde Arbejde efter gældende Regler anvist ved Orlogsværftet, eller hvis saadant Arbejde ikke kan paavises, da et Tillæg til de nu lovbestemte Underholdspenge af 50 Ø. pr. Arbejdsdag. Det er i Korthed det, som det i Betænkningen foreliggende Ændringsforslag gaar ud paa, og jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale det til Vedtagelse her i Tinget. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at i Indledningen til Ændringsforslaget er der nogle formelle Mangler, som Udvalget ser sig nødsaget til at afhjælpe til 3dje Behandling, men da det kun angaar Formaliteter, skal jeg ikke komme ind paa det ved denne Lejlighed. Idet jeg nævner det, vil det maaske ogsaa være klart for ærede Medlemmer, at en saadan Forandring vil være nødvendig. Idet jeg saaledes har nævnt det, Forslaget gaar ud paa og i øvrigt med Hensyn til det oprindelige Forslags Betimelighed skal henholde mig til de Udtalelser, der faldt

fra Forslagsstillernes Side ved første Behandling, skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Trolle: Jeg vil kun tillade mig som en af Forslagsstillerne og som Medlem af dette Udvalg at henvende en Tak saavel til den højtærede Marineminister som til Justitsministeren for den Imødekommen, der er vist Forslagsstillerne ved Behandlingen af dette Lovforslag. Det er kun angaaende Realiteten, vi have forhandlet med de højtærede Ministre, saa det er jo muligt, at der kan findes et eller andet at indvende imod det formelle, men vi haabe i saa Fald paa et Samarbejde med de højtærede Ministre for at faa det rettet saa hurtig som muligt, saa at Forslaget i indeværende Samling kan naa at blive behandlet til Ende her i Tinget og komme op i det andet Ting. Jeg vil kun gøre opmærksom paa en Ting, som er faldet mig ind, efter at vi have stillet dette Ændringsforslag. Det angaar Bestemmelsen om, at Mønstringsbestyreren skal have Sikkerhed for, at de befarne, som faa Tilladelse til udenrigs Fart med danske Skibe, ville møde i rette Tid. Denne Sikkerhed bør vel ikke være at opfatte som en Kaution eller et Depositum, men som en efter de foreliggende Omstændigheder rimelig Forvisning hos Mønstringsbestyreren om, at den værnepligtige vil kunne være tilbage inden for det opgivne Tidsrum. Det vilde nemlig ofte falde vanskelig for de befarne, hvis der skulde være Tale om at stille Depositum. Det er jo en Sag, som maa kunne ordnes administrativt ved at give Mønstringsbestyreren Forholdsordre i saa Henseende. Det er som allerede anført af den ærede fungerende Ordfører (A. Nielsen) ret væsentlige Indrømmelser, der ere opnaaede her, og jeg tror, at hvis Lovforslaget bliver vedtaget ogsaa i det andet Ting, vil man have imødekommet alle rimelige Krav, der kunne komme frem angaaende Ordningen af disse Forhold. Jeg tror, at man ved at sætte det forøgede Underholdsbidrag saa lille, som det her er sat, netop medvirker til det, som man ogsaa bør tilstræbe, at der derved ikke skal skabes en Opfordring til at ligge hjemme. Det er jo netop Meningen at give saa mange som muligt Adgang til at søge Søfart og selvstændigt Erhverv i den Tid, de ere nødte til at holde sig hjemme, inden de skulle indkaldes, og derfor maa man heller ikke sætte Bidraget saa stort, at Folk føle sig opfordrede til at gaa ledige i Kjøbenhavn; det kunde jo være, det vilde